

INGEZONDEN.

De redactie behoudt zich voor, ter bevordering van spoedige plaatsing der stukken, zoo noodig eenige bekorting aan te brengen.

GEEN ONGENEESLIJKE ZIEKTEN.

Voor eenigen tijd kwam mij in handen een boek, getiteld: *Geen ongeneeslijke ziekten*, door dr. W. F. ENKLAAR, en eenigen tijd later las ik daarover in het *Ned. Tijdschrift voor Geneeskunde* een bespreking door dr. P. H. KRAMER, waarin dit boek kortweg werd uitgemaakt voor „borrelpraat”.

Tusschen de lezing van het boek en de lezing dezer bespreking lagen voor mij een paar bezoeken aan dr. ENKLAAR.

Daar ik zelf veel aan asthma heb geleden stel ik in deze ziekte bijzonder belang. Twee maal woonde ik met verschillende medici uit Amsterdam en andere plaatsen een demonstratie bij van patiënten, en wat ons hier werd getoond, ontlokte ons aan het einde der demonstratie een zeer spontaan applaus. Dr. ENKLAAR maakte op mijn verzoek voor eenige lijders aan asthma, zes in getal (waar dit noodig was geheel belangeloos) van wie vier mij bijna 20 jaar bekend zijn, een vaccin, waarmee ik deze patiënten, bij wie te voren wel alles was beproefd, behandelde. Deze geplaaide menschen probeeren alles wat zij kunnen om van hun ellende te worden bevrijd. Ik zelf heb vele jaren lang aan den lijve ondervonden wat asthma beteekent. Men zal misschien de vreugde van den medicus kunnen aanvoelen, die deze menschen na zoo veel jaren van hun benauwdheden bevrijd ziet, trotseerend onze koude, mistige winterdagen, dankbaar vertellend, dat zij zich in geen jaren zoo hebben gevoeld.

Een zevende patiënt, die sinds ongeveer 20 jaar aan psoriasis lijdt, door velen behandeld, behalve door mij, met zalven en dieeten, zonder resultaat, hield na de 6de inspuiting met het door ENKLAAR gemaakte vaccin, op met schubben, evenals de velen, die dr. ENKLAAR ons demonstreerde.

Men begrijpt misschien eenigszins mijn verontwaardiging, wanneer men zulke treffende genezingen heeft waargenomen, het ernstig streven van dezen collega voor „borrelpraat” te zien uitgemaakt.

Ons *Tijdschrift* is ons aller trots, is ons allen dierbaar, is bestemd om ons op de hoogte te houden van wat de medische wetenschap ontdekt en uitvindt. Wij verwachten daarin te worden voorgelicht door mannen, op de hoogte van het vak, die den moed hebben, ook wanneer iets nieuws verschijnt, dat hun onwaarschijnlijk lijkt, of dat gegoten is in een vorm die hun persoonlijk niet sympathiek is, dit te onde zoeken en te toetsen, alvorens de lectuur als waardeloos af te raden.

„De mensch kan uit de geschiedenis leeren, dat de mensch uit de geschiedenis nooit iets heeft geleerd”, heeft HEGEL eens gezegd. Ik moge hier in het geheuge terugroepen het feit, dat JENNER'S vaccinatie tegen de pokken door de Académie des Sciences de Paris destijds eveneens als onzin, „borrelpraat” werd verworpen, evenals de bliksemafleider van FRANKLIN, zoomede de leer van MESMER en nog in 1840 de hypnose, om niet te spreken van de geste van VIRCHOW omstreeks 1880, toen KOCH in den kring der Berliner Aezte, zijn ontdekking van den tuberkelbacil voorlas.

Wij konden evenwel trachten uit de geschiedenis te leeren en er voor te waken, dat „wij” hier niet in afzienbaren tijd met het schaamrood op de kaken staan tegenover ijverig werkende menschen als ENKLAAR en BOSMAN. Wat ons door ENKLAAR vertoond werd als resultaat van de vaccinatie met het, door BOSMAN bacilline genoemde, tuberculosevaccin, was wel zeer de moeite waard ervan kennis te nemen!

Ligt het niet op den weg van de redactie van ons *Tijdschrift*, een onderzoek in te stellen naar de door deze menschen bereikte resultaten, alvorens hen zoo smadelijk te behandelen als in ons *Tijdschrift* is geschied?

Waarom dit boek in dezen vorm verscheen wordt er duidelijk in gezegd en is voor ons „medici” weinig vlelend. Wij klagen en klagen, dat onze patiënten in groote getale naar den kwakzalver loopen, maar is dit niet voor een groot deel

onze eigen schuld? Zijn het niet juist de menschen met chronische ziekten, zooals asthma, psoriasis, migraine enz. enz., die dat doen, omdat wij hen niet kunnen helpen? De bedoeling van dit schrijven is, er op opmerkzaam te maken, dat n'en déplaice de critiek van dr. P. H. KRAMER, reeds vele artsen tot hun eigen voldoening en tot heil van hun patiënten hebben kennis gemaakt met de genezingsmethode van ENKLAAR en BOSMAN en dat deze medici evenals ondergeteekende overtuigd zijn van de onjuistheid dezer critiek, een critiek het *Ned. Tijdschrift voor Geneeskunde* onwaardig.

B. D. J. VAN DE LINDE.

Hilversum, 28 Januari 1938.

BERICHTEN.

BUITENLAND.

CALIFORNIË. — Pest bij eekhoorntjes. De directeur van den gezondheidsdienst in Californië heeft den 5en November bekend gemaakt, dat vlooien, gevangen bij zes en veertig goudmantel-eekhoorntjes in een van de bosschen, zijn gebleken met pestbacillen te zijn besmet. (*Journ. Am. med. Ass.*, 8 Dec.)

NEW YORK. — Luetische bloedverstrekkers. In de sectie voor huid- en geslachtsziekten van de 88e jaarvergadering der American Med. Association (*Journal*, 1 Januari) werd het gevaar besproken van besmetting met syphilis door bloedtransfusie. In 1915 werd voor het eerst zulk een besmetting medegedeeld, en de literatuur maakt melding van 68 zulke gevallen, maar het aantal moet grooter zijn. Dr. I. W. KAHN, die te New York het toezicht heeft over alle bloedverstrekkers van beroep, kon van elf besmettingen gewag maken. Vele besmette personen hebben aanklachten ingediend tegen ziekenhuizen en artsen. De gezondheidsdienst te New York eischt, dat iedere verstrekker om de zes maanden op lues wordt onderzocht, maar zelfs als het onderzoek iedere maand wordt verricht, is er nog kans, dat een versche besmetting onontdekt blijft. De inleiders van deze gedachtenwisseling, REIN, WISE en CUCKERBAUM, beschreven een methode om, zonder veel tijdverlies, het bloed van den verstrekker vóór elke verstrekking te onderzoeken. In het literatuuroverzicht zal men deze vermeld vinden. H. GOODMAN had ruim 2000 blanke personen onderzocht, die zich als bloedverstrekkers aanboden; 0.68 pCt. van hen waren „positief”. Van de zwarte aspirant-verstrekkers 25 pCt.!

— **Een geheime operatie.** Sir D'ARCYPOWER heeft in een Amerikaansch chirurgisch tijdschrift een beschrijving gegeven (overgenomen in *The Lancet* van 15 Januari) van een operatie in 1893, die destijds op verzoek van den patiënt, President CLEVELAND, geheim is gehouden, maar nu wel zonder bezwaar mag worden bekend gemaakt. De oeconomische toestand in de Vereenigde Staten was toen zeer bedenkelijk, en het zou gevaarlijk zijn geweest, als men zou hebben geweten, wat den President bedreigde. Hij had een „ruwe” plek in het gehemelte, een zweer, waaraan ook het gebeente deel nam. Het bleek een kwaadaardige aandoening te zijn. De patiënt werd op een jacht gebracht, dat op een grooten afstand van New York voor anker ging liggen. Daar werd in lachgas-narcose het linker bovenkaakbeen verwijderd, met uitzondering van den bodem der oogholte. Het centrum was gevuld met een gelatineuse massa, welke uit sarcomateus weefsel bestond. Door een goede prothese was na de operatie uitwendig niets te bemerken, en toen hij 15 jaar later, op den leeftijd van 71 jaren overleed, was hij vrij van recidief gebleven.

— **Gedwongen bloedonderzoek.** De *New York Post*, zoo wordt aan *The Lancet* van 22 Januari uit New York geschreven, heeft schrik verspreid onder het publiek door de mededeeling dat er jaarlijks 4000 kinderen met syphilis worden geboren, en 9000 door dezelfde oorzaak levenloos ter wereld komen. Het blad meent, dat dit kan worden voorkomen, als iedere zwangere vrouw een serologisch bloedonderzoek ondergaat. En omdat de dames misschien boos zullen worden, als haar dokter haar zoo iets voorstelt — beveelt het blad een wettelijk voorschrift in deze richting aan.